

Wystawa rzeźby i malarstwa Giseli Rossberg

Dnia 9 listopada 1978 roku została otwarta w Międzynarodowym Klubie Prasy i Książki w Płocku wystawa rzeźby i malarstwa Giseli Rossberg, artystki z Rostoku (Niemiecka Republika Demokratyczna).

Artystka, rzeźbiarka młodego pokolenia (ur. w 1941 r. w Dreźnie), skończyła studia na Wydziale Rzeźby w Akademii Sztuki w Berlinie-Weisensee.

Już w początkowych latach twórczości Gisela Rossberg wykazywała zainteresowania w kierunku powiązania rzeźby z architekturą. Realizując zamierzenia, które wydają się rokować poważną przyszłość, artystka rozpoczęła pracę nad pięćdziesięciometrową ścianą, stanowiącą kompozycję rzeźbiarską, przeznaczoną dla Teatru Ludowego (Volkstheater) w Berlinie.

Koncepcja powiązania długiego pasa rzeźby z architekturą ma w Niemieckiej Republice Demokratycznej ciekawe osiągnięcia na przykład na terenie Dreżna w postaci wielkiego pasma reliefowego, autorstwa W. Walthera. Płaskorzeźba ta, zdobiąca ścianę dreźnieńskiego zamku od strony ulicy Augusta, przedstawia pochód książąt (Fürstenzug) Augusta II i III oraz innych możnowładców.

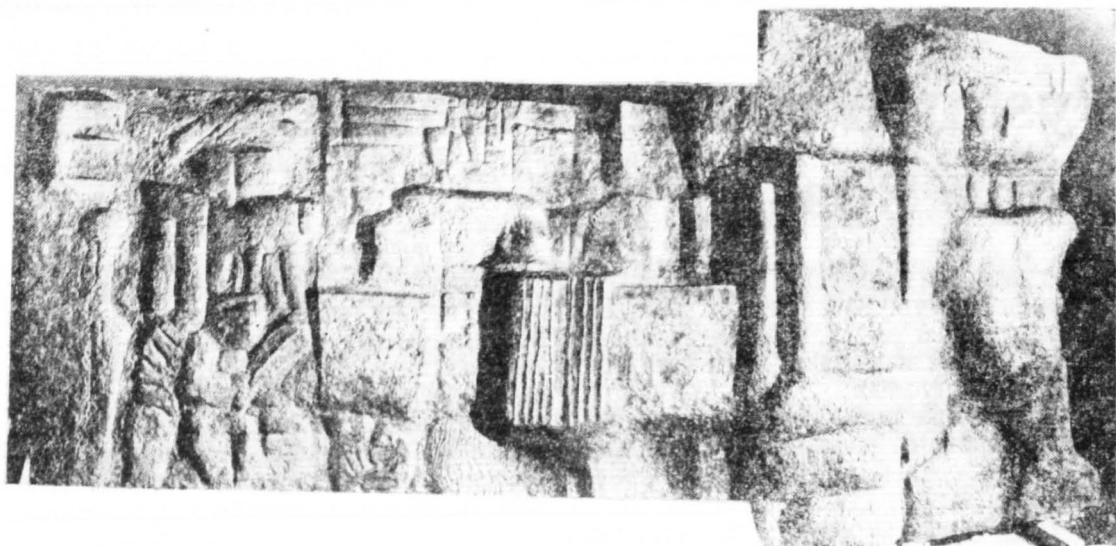
Tancerka

Głowa mężczyzny

Ściana Giseli Rossberg nie ma założeń realistycznych, cechujących „Pochód książąt”, stanowiąc wypowiedź rzeźbiarską całkowicie abstrakcyjną. Część rzeźby, która pochłonęła kilka lat pracy, spotkała się z przychylną oceną, w której podkreślano nowoczesność spojrzenia artystki. Mimo to, a może właśnie z powodu tej nowoczesności, nie zlecono kontynuowania tej pracy.

Ujęta życzliwością jakiej doznała w Płocku, artystka ofiarowała model części tej ściany (510×60 cm) Towarzystwu Naukowemu Płockiemu, które na podstawie dokonanej oceny

Sciana dekoracyjna

artystycznej dzieła zamierza wykonać według modelu płaskorzeźbę i ustawić ją na terenie ogrodu Towarzystwa.

Wystawa płocka Giseli Rossberg jest dwukierunkowa, prezentując osiągnięcia artystki nie tylko w zakresie rzeźby, która stanowi zasadniczy kierunek jej działalności, lecz także malarstwa. Z wystawionych rzeźb zwraca uwagę „Głowa mężczyzny”, wprawdzie nie specjalnie nowoczesna w ujęciu, lecz bardzo mocna w wyrazie i ciekawa w fakturze. Zupełnie nowoczesne założenia przejawia natomiast rzeźba „Tancerka”, świetna w ruchu, bardzo zsyntetyzowana w formie, wykonana niebanalną techniką i odmienną niż głowa mężczyzny, lecz również bardzo interesującą fakturą. Małe formy, jakie reprezentują te rzeźby, wydają się szczególnie odpowiadać artystce.

Wszystkie wystawione pozycje odznaczają się dążeniem ku osiągnięciu ekspresji w drodze daleko posuniętej syntezy, uzyskiwanej przez znaczne uproszczenie form. Z szeregu tego rodzaju prac wyróżniają się poza „Tancerką”

głównie dwie rzeźby: „Śpiewacy” i „Jeździec”.

Malarstwo Giseli Rossberg reprezentuje bardzo znaczną gamę koncepcji, rysunku i kolorystyki, stanowiąc drogi poszukiwań wypowiedzi malarskich artystki, która jest przede wszystkim rzeźbiarką. Na szczególną uwagę między pracami, reprezentującymi różny poziom zasięgują prace: „Macierzyństwo”, znajdujące się w przestrzeni malarskiej, określonej najlepszymi tradycjami Cezanne’a, Picassa i Modiglianiego. Pełen nastroju „Kamieniarz” ujęty w oświetleniu nasuwającym skojarzenia z impresjonistycznym odczuciem światła. Pejzaż „Planitz” oraz „Rybacy” i „Nad morzem” wyróżniają się ciekawą kompozycją.

Duże wycucie bryły i umiejętność syntezy kompozycji, cechy zwykle spotykane u rzeźbiarzy oraz duże wycucie kolorystyczne pozwalają przypuszczać, że dalszy rozwój artystyczny Giseli Rossberg ma szansę osiągnąć zarówno na drodze rzeźby jak i malarstwa.

Wystawa po zamknięciu jej w Płocku otwarta była w Sierpcu, a następnie w Łęczycy.